

отъ чуждото съперничество. Днесъ, очевидно, България не представлява таквази политическа сила; единичкото спасение въ този случай представлява съединението на българитѣ по между си и на българитѣ съ съсѣдитѣ, съ окръжаващитѣ ги народи, които иматъ бѣдѣще.

„Въ съединението на българитѣ съ окръжаващитѣ насъ съсѣдни прогресирующи народи и въ особености съ славянитѣ е нашето спасение, нашия прогресъ, нашето бѣдѣще. Всичко отъ наша страна трѣба да бѣде устремително къмъ достиганieto на това обединение. Нашата вътрѣшна и външна политика трѣба систематически да се водатъ тъй, щото въ резултата да получимъ този съюзъ. Въ него е нашата политическа сила.

„За достиганieto на тази цѣль едно отъ най-необходимитѣ условия съставлява: България въ своитѣ външни сношения съ другитѣ държави и въ *особености съ Руссия*, да води най-миролюбива политика, политика, която помага, а не прѣчи на онова обединение. Ний повтаряме, че нашата външна политика трѣба да бѣде въ *особености миролюбива съ Руссия*, защото надали съществува друга държава, която най-повече да е заинтересована въ обединението на южнитѣ славяни и балканскитѣ държавици, отъ колкото е заинтересована въ него и съчувствува на него Руссия. Ако ний, българитѣ, желаемъ да бѣдемъ обединени, да се обединимъ съ съсѣднитѣ прогресивни народи и слѣдователно да живѣемъ независимо, свободно и да бѣдемъ силни, то въ *никакъвъ* случай не трѣба да забравяме това и да се увличаме въ химеритѣ неосъществими. Нъ за голѣма жалость, ний постѣпваме съвършено наопаки. Къмъ една отъ най-силнитѣ и естествено съчувствующа на нашитѣ стремления политическа сила, съ която при това и историческата неизбѣжностъ ни свързва, къмъ Руссия, ний, българитѣ, се отнасяме, като политически дѣятели, непозволително глупо. И като човѣци постѣпваме спрямо нея до послѣдната степенъ компрометирующе нашия здравъ смисълъ. Нашитѣ отношения къмъ Руссия и къмъ чувствата на цѣль руски народъ сѣ непозволителни за здравомислящи хора, врѣдни за нашата политическа независимостъ *прѣдателски* за цѣлия нашъ народъ. Между това, въ настояще врѣме, благодарение на политическитѣ условия, въ които събитията изискватъ да живѣемъ, да се третира този въпросъ не се позволява, и третиранieto му монополизираха само нѣкой лица, които по обикновенно разсѣждаватъ